

14. Ekspansion i erhvervsvirksomhed i Danmark kræver nu om dage, at der forhandles med og sker tilpasning til krav fra mangfoldige myndigheder. Dette har betydet, at mange virksomhedsledere både har fået deres arbejdsdag forlænget væsentligt uden kompensation og har måttet bruge urimelig mange kræfter, der i stedet kunne være sat ind i produktionens tjeneste. Dette gælder både, for så vidt virksomhedslederen selv udfører de pågældende funktioner, og hvis virksomhedens omkostninger — og dermed priser — tynges af, at der skal ansættes ekstra personale til at opfylde de mange krav, eller der skal betales for sagkyndig bistand udefra, for eksempel fra revisor, arkitekt, advokat eller andre. Erfaringerne med alle disse restriktionsbyrder har virket afskrækkende på en udvikling i de virksomheder, hvis forøgede produktion alene kan tilvejebringe en holdbar løsning på både beskæftigelses- og betalingsbalanceproblemer. Ofte går ordrer til udlandet tabt, fordi danske virksomheder simpelt hen ikke inden for de af kunden krævede tidsfrister kan få sagerne igennem de mange myndighedsorganer.

Derfor kræver den nuværende krise, at disse restriktioner lempes massivt. Ud over hvad der fremgår af de foranstående og efterfølgende punkter, drejer det sig bl.a. om følgende:

- a. Virksomhedsødelæggende statistikbyrde.
- b. Miljøloven
- c. Fredningslovene
- d. Bygningsregulativer
- e. Offentlige myndigheders overpertentlige krav til fejlfrit bogholderi i firmaerne
- f. Diverse indberetningspligter
- g. Arbejdsmiljøloven (arbejdstilsynet), se f. eks. FREMSKRIDT 1977 nr. 1, pg. 6, og 1977 nr. 14, pg. 10 f.
- h. Pris- og avancestoplove (monopoltilsynet)

- i. Forbrugerombudsmanden
- j. By- og landzonelov, kommune- og regionplanlægningen samt råstofloven
- k. Restriktiv valutaloggivning
- l. Langsommeligt eksportkreditråd
- m. Demko-restriktioner
- n. Udlånsloftet
- o. Realkreditrestriktioner
- p. Tilskudslovgivningens stadig skiftende og indviklede detaljer, som skal følges, før at virksomhederne ikke skal tabe i konkurrencekampen.

15. En kommission afgiver inden 1. marts 1978 betænkning om, hvorledes der mest hensigtsmæssigt fra kalenderåret 1979 kan spares mindst 15 pct. af personaleforbruget i kommunernes administration.

16. Med virkning fra 1. september 1977 indføres byggestop for følgende arter af byggeri, for så vidt de er skatteyderfinansierede: rådhus, skoler, biblioteker, svømmehaller, idrætsanlæg, hospitaler, plejehjem og daginstitutioner. Dispensation kan meddeles af indenrigsministeren efter forudgående godkendelse af folketingets finansudvalg. Igangværende projekter standses på fornuftig vis, således at unødigt værdispild undgås.

17. Den beslaglæggelse af arbejdskraft med indkomstskattevæsenet, som samfundsøkonomisk er det rene spild, begrænses ved gennemførelse af følgende regel:

Har en skatteyder (fysisk person) ikke senest den 8. november i det efter indkomståret følgende år fået meddelelse om iværksættelse af forhøjelse af ansættelsen af hans skattepligtige indkomst, formue eller særlige indkomst, kan sådan forhøjelse ikke senere ske, medmindre der bliver tale om et skattekrav for det pågældende indkomstår på mindst 15.000 kr.

18. Samarbejdende ægtefællers skatteindkomst ligeledes.